

Önkéntes szakmai gyakorlatok ÉNEKKARI JUBILEUM

A nyáron a Pécsi Orvostudományi Egyetemen új kezdeményezés indult. A munkaerő gondok enyhítésére az egyetemisták ajánlották fel munkaejüket és csokely szak tudásukat. „Klinikai építőtábor” szerveztek. A próbálkozás sikerrel járt.

Már évek óta a szorgalmi időszakban a SZOTE-n is lehetőség nyílik arra, hogy egyetemisták klinikai ügyeletet vállaljanak szakmai társadalmi munkában. Az eddigi tapasztalatok alapján, a diákság erről alkotott véleménye erősen megozlik. Sokan rosszul látják az itt eltöltött órák célját. Évekkel ezelőtt amikor a diákok először mentek be klinikai ügyeletre, azt még nem a szükség hozta, hanem a tudásvágy. Ma ez nem ilyen egyértelmű. Van, aki nem is tud a lehetőségről; van, aki sajnálja rá az időt. (?) Más megpróbálta, de mivel „nem foglalkoztak vele megfelelően” fölöslegesnek tartja. Nagy táborot alkotnak azok is, akik okos, célszerű kezdeményezést látnak benne. Mint minden útnak, ennek is ki kell nőnie gyermekbetegségeit.

Hogy tárgyilagosan nézve miként áll a kérdés a SZOTE-n, erről a legilletékesebbet, dr. Kulka Frigyes klinikai rektorhelyettest kérdeztük meg:

— A közvélemény sosem egyértelmű. De talán kezdjük az elején. Egyetemünkön eddig a szakmai társadalmi munka szervezeten, mondhatni ötletszerű volt. En a továbblépést a KISZ segítségével történő, szervezett klinikai ügyeletben, társadalmi munkában látom. Ezeknek a szakmai társadalmi munkának az elsődleges célja ugyanis, az elméleti oktatásból hiányzó gy-

akorlati ismeretek pótlása és gyakorlása lenne. Nagyon szükségesnek tartom, hogy fiatal medikusaink már az első hónapoktól kezdve tanulják és szokják meg a helyes beteg-orvos viszony kialakítását. Szokják meg, tanulják meg, hogy a beteg a maga kiszolgáltatottságában elsősorban ápolást igényel. Szükséges, hogy a legelemibb tennivalókkal is tisztában legyenek, mind elméleti, mind gyakorlati vonatkozásban. A későbbiekben ugyanis csak így foghatják össze, és irányítják beosztottjait. Az érem másik oldala, az ápolónővér hiánya. Klinikáinkban a szak-képzett ápolónői állásoknak csak 45-47%-át tudjuk betölteni. Ezen — szakképzettségről lévén szó — csak felsőbbéves hallgatóink segíthetnek. Az alsóbbéves diákjainknak viszont azt a 140 hiányzó, többségében szakképzetlen munkaerőt lehetne pótolni ha csak részben is, amely a mindennapi ellátásban gondokat okoz. Itt nemcsak szakmai, hanem fizikai társadalmi munkára is gondolok. Bárki láthatja, egyetemünk területén, azokat az építkezéseket, melyek hónapokig, sőt éveikig húzódnak, munkaerőhiány miatt is. Nem volna okosabb, ha a tarjáni takarítások, konzervgyári munkák helyett inkább saját portánkon segédkeznénk?!

Sajnálatos, hogy sokan lenézik ezeket a munkákat! Pedig magunk is csináljuk! Ugyanez vonatkozik a szakmai oldalára is a dolognak. Jó lenne, ha a diákság nem azt látná a szakmai társadalmi munkában, hogy ő csak ágyaz, etet, hanem azt is, hogy ezzel alapvető ápolási ismereteket szerez. Így a kö-

telező nyári gyakorlatokon már nem az „A”-nál kellene kezdnie, hanem bekapcsolódhatna az „I”-nél.

Ne felejtse senki, hogy ahova most medikusként lép be, oda pár év elteltével felelős orvosként kerülhet.

A professzor úr kérdésünkre azt is elmondta, hogy a klinikák a továbbiakban is várják mind egyéni, mind csoportok jelentkezését, melyeket az osztályok főnövére kell megtenni. Megemlítette még, hogy akik eddig ügyeletet vállaltak, nagyrészt fizetés ellenében tették. (60-70 forintot kaptak egy éjszakára. Azt hiszem, ez nem megvetendő dolog, diákember számára. A lehetőség továbbra is fennáll.) Arra a kérdésre, hogy a gyógyszerészhallgatók foglalkoztatottsága hogyan alakul, a rektorhelyettes így válaszolt:

— Az ilyen szakmai társadalmi munka nem az orvostanhallgatók privilégiuma. Szeretettel várjuk egyetemünk összes diákját, tehát a gyógyszerészhallgatókat is. Az ismeretes differenciálódás úgyis az első pár év után kezdődik, s mivel egészségügyi dolgozókról van szó, nem árt, ha ők is ismerkednek a klinikai munkával. (Megjegyzem, hogy ezzel a gyógyszerészkar vezetői is egyetértenek, helyeslik.)

Saját érdekünkben kellene tehát a szakmai társadalmi munkát propagálni, és az adott lehetőségeket saját portánkon kiaknázni. Bízunk benne, hogy a KISZ is jelentőségének megfelelően veszi pártfogásába ezt a tevékenységet, és a jövőben ezt a lehetőséget sem téveszti szem elől.

TELESSY ISTVÁN

(Folytatás az 1. oldalról.)
Cohors Generosát Kertész Lajos vezényletével. A nagy sikerű hangverseny után az énekkar régi és mostani tagjai az éjszakába nyúló baráti beszélgetésen vettek részt a JATE KISZ-klubjában.

Másnap, november 30-án délelőtt a vendégkórusok adtak ünnepi hangversenyt. A szegedi MÁV Hazánk Munkáskórusa Erdős János, a Veszprémi Vegyipari Egyetem Vegyeskara Kolár Kálmán, a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyeskara Dobray István és Vida György, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főis-

kola Női Kara, dr. Mihálka György a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Tagozatának Kamarakórusa Delley Józsefné vezényletével lépett a pódiumra. A műsorban Kodály, Bartók, Bárdos, Bach, Pitoni, Purcell, Mozart és Hindemith kórusművek hangzottak el. A hangversenyeken több alkalommal felhangzottak a jelenlévő Farsang Ferenc és Karai József szerzeményei is, akiket a jubiláns egyetemi énekkarral és a vendégkórusokkal együtt meleg ünnepélyben kísérelt a nagyszámú, hálás közönség.

— domonkos —

Baráti találkozó a klubban (Foto: Ruszkai)

LEVELEK JÖNNEK

- Honnan?
- A középiskolásoktól.
- Kinek?
- A hallgatóknak.
- Mit hoznak?
- Megoldott feladatokat matematikából és fizikából.

— Miért?
— Azt hiszem, ezt nem nehéz kitalálni.

Tavaly

kezdtek ezt az úgynevezett „levelezési akciót”, amely támasza lehet az egyetemre készülő középiskolásoknak. Iskolalátogatók, egyetemi előkészítők alkalmával gyűjtöttük össze a levelező partnereket. Rendszeresen postáztuk a feladatokat, amiket megoldva, határidőre visszakaptunk. A kijavított dolgozatot az új feladatcsoporttal és a pontos megoldásokkal együtt visszaküldtük a feladónak. A javítás egyetemes útmutatás alapján történt. Minden újabb feladatcsoport kiküldése előtt megbeszéljük a javítás során felmerülő problémákat. Általános tapasztalat, hogy akik eleinte gyenge dolgozatokat írtak, a későbbiek során már meg tudták oldani a feladatok többségét.

Az eredmény

nemcsak ezekkel a javuló dolgozatokkal mérhető le, hanem azaz is, hogy régi levelező partnereinkkel találkoztunk egyetemünkön. Vajon mennyi segítséget jelentett számukra a matematikai feladatok megoldása még a középiskolai tanulmányok idején, s mennyire könnyítette meg esetleg a felvételi vizsgát. A megkérdezettek egyöntetű véleménye az volt, hogy hasznos ez a levelezési akció.

20 éves a Ságvári Gimnázium

A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziuma, UNESCO asszociált iskola fennállásának 20. évfordulóját ünnepli. Ebből az alkalomból december 4-5-6-án (lapzártá után) jubileumi napokat rendeztek. December 4-én tanár-diák nap volt az egyetem gyakorló gimnáziumában. Másnap délelőtt a DELEP munkásszállójának nagytermében ünnepi nagygyűlésre került sor, a gimnázium „A” épületében pe-

— Nagyon sokat segített a felkészülésben. A követelmény talán nem is tartalmilag, inkább formailag volt több, mint az iskolában. Megtanultuk, hogy nem elég egy feladatot „csak” megoldani, hanem lépésenként pontosan leírni, elemezni kell.

— A mindennapi tanulnivalótól; mellett jelent-e megterhelést?

— Nem, nem hiszem. Egyébaként is sokat foglalkoztunk feladatmegoldással. Sajnos, nem tudtuk úgy megoldani a feladatokat, mintha felvételiznénk. Segédeszközök mindig szükségesek voltak.

— A felvételi vizsga megkönnyítésén kívül segített-e valamilyen ez az akció?

— Az akció egyik haszna az egyetemi tanulmányokra való felkészítés, de szerintem van egy másik oldala is. Mégpedig, hogy ilyen módon bepillantást nyerhetünk az egyetem belső életébe, személyes kapcsolatok alakulnak ki még az előtt, hogy mi is hallgatók lennénk. Ez pedig akkor, nagyon fontos, ha az embert felveszik, s belekerül egy számára teljesen idegen környezetbe.

A folytatás

nem maradhat el. Az idén más egyetemeken is levelező akcióba kezdtek. Az így egyre kiterjedtebbé váló egyetemisták-középiskolások levelezésében idősekré válik egy módszerbeli változtatás, hogy a középiskolások felvételire jelentkezés szerint kellene csoportosítani. Így elkerülhető lenne, hogy egy diák több egyetemistával levelezzen, s a hallgatók így több középiskolással tudnának foglalkozni.

H. L.

A takarékoság „tétélei”

Ha a saját pénzéről van szó a legtöbb ember nem úgy gondolkodik, hogy „ha van pénzem el kell költeni”, hanem megfontolja, hogy mire költse, szükség van-e arra, amit vásárol. S ha otthon a lakásban túl meleg van, általában nem az ablakot nyitjuk ki, hanem a fűtést állítjuk takarékra. Ha pedig mindenki eltávolzik a lakásból eloltjuk a villanyt, elzárjuk a vízcsapot — azaz, nem pazarolunk, ez így természetes. Miért van hát mégis példa arra, az egyetemen, hogy a fent említetteknek az ellenkezőjét cselektik egyesek — s ha figyelmeztetik őket ezért, csak legyintenek, mondván, hogy „nem tétel az a közös kasszában”? Vajon mikor és hogyan lehet meggyőzni a pazarlókat arról, hogy igenis „tétel”, az, amit eltékozolnak? Sőt, olyan tétel, ami közvetve a „saját zsebükre is megy”!

Az egyetem ugyanis költésvetési formában gazdálkodik, s a megtakarított összegeket alaptevékenysége hatékonyosságának fokozására használja fel. Ha például az úgynevezett dologi költségvetési keretből az első félévben megtakarítunk, akkor azt az összeget a következő félévben fordíthatjuk például a legújabb szakkönyvek, oktatási segédanyagok, vagy vegyszerek megvásárlására. Ez utóbbiakkal pedig — ugye, ez mindenki előtt világos — az egyetem szakemberképzési eredményeinek javítása mellett megkönnyítik ki-elektük a munkáját, saját előrehaladását is.

Mindannyiunk közös érdeke tehát az, hogy fokozzuk a takarékoságát. Mégpedig úgy, hogy a régi eredményeket megőrizzük, a régi hibákat felszámoljuk; a döntések és végrehajtások egységét megteremtve egyetessük össze a felelősségvállalást és az ellenőrzést a szocialista demokráciával. Hogy minél eredményesebben valósítsuk meg az MSZMP KB 1974. december 5-i határozatát.

Miért és hogyan?

Ennek lehetőségeiről tanácskozott november 27-én az MSZMP József Attila Tudományegyetemi bizottsága. Megvizsgálták, hogy az egyetem párt- és állami vezetése által kidolgozott takarékosági intézkedési terv alapján eddig milyen intézkedések és eredmények születtek, illetve mik a közeljövő legfontosabb feladatai. Tudományegyetemünk takarékosági intézkedési tervének főbb

szempontjai között mindenképp az fogalmazódott meg, hogy célja a racionálisabb, hatékonyabb gazdálkodás. A tervnek az alaptevékenység jobb ellátását

TAKARÉKOSÁG

— Ma a szemről tartok előadást...

kell segítenie. Ennek érdekében politikai felvilágosító munkával szemléletváltozást kell elérni az egyetemen. Fel kell tárni a belső tartalékokat, elő kell segíteni a szervezeti integrációt, az eszközökkel való takarékoságot és a tudatos kooperációt. Alkalmassá kell tenni a belső irányítási, szervezeti rendet az ésszerű gazdálkodás megvalósítására.

Az intézkedések, a bevezetett új szabályzók, amelyek az irányított egységeket ésszerű gazdasági döntésekre ösztönözték, továbbá az egyes munkahelyi kollektívák, tanszékek, intézeti egységek által kezdeményezett, jórészt belső tartalékokat feltáró kezdeményezései következtében a terv megvalósítása ebben az évben sikerrel indult.

A dologi költségvetési keretnél jelentős megtakarításokat eredményezett például az, hogy az egyes gazdálkodó egységeknél feleslegessé vált állóeszközöket más egységeknek átküldtük át. A háziműhely eddig használaton kívüli álló, és fogyóeszközöket javított ki, illetve alakított át. Az elfekvő, feleslegessé vált készleteket értékesítették. Számos esetben a szállítási és rakodási munkákat az egyetem hallgatói végezték el társadalmi munkában. Kerülték a felesleges átalakításokat, beszerzéseket. A külföldi könyvvásárlásokat a tanszéki könyvtárak összehangolták az egyetemi könyvtárral és elejét vették a párhuzamos beszerze-

seknek. A gépkocsik üzemanyag normáját felülvizsgálták, csökkentették a felhasználható kilométerteljesítményt.

Mindenki felelős

Mindenek mellett természetesen még számos olyan tartalom áll az egyetem rendelkezésére, amelynek kihasználása, az ésszerű gazdálkodás szemléletének erősítésével az egyetemi feladatok jobb ellátását szolgálhatja. Erre hívta fel a figyelmet az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága, amikor október 15-én értékelte a tavaly december központi bizottsági határozat végrehajtásának tudományegyetemi helyzetét. S ennek lehetőségeiről beszéltek az egyetemi pártbizottság tagjai a novemberi ülésen. Hangsúlyozták, hogy a figyelem ráirányítása erre a témára nem egyszerű feladat. Különösen nem az egyetemen, ahol a jövő szocialista szakembereinek nevelését kell mindenképp szolgálni. Eppen ezért rendkívül fontos a szemléletformálás, a takarékoság napirenden tartása, a folyamatos tervezés és ellenőrzés tevékenység. Hogy hallgatóink a szocialista tulajdonnal való felelősségteljes gazdálkodás példáját lássák, s vigyázzanak magukkal leendő munkahelyükre. Meg kell vizsgálni, hogy az egyetemi élet belső felépítése, mechanizmusa megfelelően szolgálja-e az oktatás, a kutatás szellemi kapacitásának legjobb kibontakoztatását. Széles körben ismertté kell tenni a feladatokat, küzdeni az egyoldalú értekezés és megítélés ellen. Fontos, hogy a párt-, KISZ- és szakszervezeti alapszervezetek elősegítsék a karokon és más egységekben az egyetemi szinten megfogalmazott feladatok konkrétizálását, azt, hogy az egyes munkahelyeken mit és hogyan kell és lehet tenni az adott célok elérése érdekében. Fel kell karolni minden jó kezdeményezést, ezeket nyomon kell követni, ellenőrizni, hogy mint valószínűleg meg. A nagyműszerek minél jobb kihasználása érdekében fokozni kell a helyi kollektívák felelősségét, a kooperációt. S el kell érni azt, hogy a dolgozók érdekeltek érezzék magukat a munka hatékonyságának fokozásában. Hogy ki-ki úgy vélekedjék és cselekedjék, mintha az egyetemen nagy közösségének tulajdona az ővé lenne.